

An Academic Code of Ethics

The Ukrainian Fulbright Association's Code of Ethics was developed thanks to the alumni of the Fulbright Academic Exchange Program. It was drafted by Ukrainian researchers who had spent significant time in scholarly and educational institutions in the U.S. They know American universities and the opportunities that American libraries and electronic databases offer. They have personally experienced what is known as academic freedom.

You could say that the Code of Ethics represents the view of Ukraine's English speaking scholars on what, under ideal circumstances, university scholarship should be.

The normative aspects of the Code of Ethics are determined by the complex relationship between intellectual creativity and present-day democracy. Scholarly and educational activities mainly depend on free communication, civil discourse, and various informal interactions. The model of behavior in these areas is guaranteed by the right of freedom as described by Ronald Dworkin.

The Euro-Atlantic world has many strategies for protecting intellectual freedom. A lot of them are founded in the traditions of Christian societies and are not exclusively in written form. However, in post-totalitarian countries, human freedoms have neither developed sufficiently, nor received adequate recognition. For example, the rebirth of healthy university ethics is progressing slowly, and not always effectively.

In one way or another, every post-totalitarian society has to create (recreate) a system for making creative decisions, which in turn enables developing decisions for practical application in a democracy. After all, the potential of democracy, according to Giovanni Sartori¹,

O. Pronkevych and M. Stachiw presenting the Code at Mykolaiv State Petro Mohyla University

is not in creativity but in selection. A democracy only knows how to choose from a set of alternatives that have already been invented by a creative elite. This is why a nation requires consistent self-regulation in scholarship and education. Even a not very conservative government usually requires that scholarship and education go with the flow of so-called "normal development." However, and paradoxically, scholarship is more a collage of different pieces than a system¹. Government's ignorance of this explains its attitude towards scholarship and education in general.

Already in the middle of the last century, Bronislaw Malinowski wrote that simply acknowledging intellectual freedom is not enough today. For academic freedom to exist requires three conditions:

1. Students must be able to decide the goal of their education rather than go along with what they are told;
2. An individual's education must be the sole responsibility of that individual;
3. The achievements of education

must be accessible to those who have completed their education².

Everything about academic freedom, its processes and guarantees, as described by Bronislaw Malinowski, John Dewey and other cultural philosophers, is still relevant today. Their positions are at the focus of contemporary European understanding of how scholarship and higher education should be organized. This Code of Ethics was developed according to Ukrainian Fulbrighters' understanding of best practices in this field.

Vsevolod Rechytskyi
Member, Executive Committee

This is an abbreviated version of an article printed in the journal *Krytyka*, December 2007, 12 (122): 3.

¹ Sartori, G. 1973, *Democratic Theory*. Westport: Greenwood Press, 67, 126.

² Feyerabend, P. 1995. *Killing Time*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 143.

³ Malinowski, B. 1947, *Freedom and Civilization*. London: George Allen, 170.

Кодекс інтелектуальної чесності

V. Rechytskyi presents
the Code of Ethics

«Етичний кодекс» членів Фулбрайтівського товариства України розроблений завдяки зусиллям експертів-випускників Програми академічних обмінів імені Фулбрайта (США). Це – українські дослідники, які набули досвіду завдяки тривалій праці в наукових та освітніх центрах Сполучених Штатів Америки, добре знають атмосферу американських університетів, можливість американських наукових бібліотек і комп'ютерних інформаційних мереж. Вони відчували на собі вплив того, що світі прийнято називати академічною свободою.

Можна також сказати, що «Етичний кодекс» – це втілення сучасних уявлень українських англомовних науковців про те, якою має бути сучасна університетська наука.

Нормативні аспекти «Етичного кодексу» визначаються непростими стосунками, що складаються між представниками інтелектуальної творчості й сучасною демократією. Наукова й освітня активність пов'язана з проблемою вільної комунікації, громадянським дискурсом, неформальними взаємодіями. Прийнято вважати, що стандарти поведінки в цій царині уособлює право свободи, про яке свого часу писав Роналд Дворкін.

В євроатлантичному світі існує багато способів забезпечити інтелектуальну свободу. Вони переважно закорінені в традиціях християнської цивілізації й виражаються не тільки в писаному праві. Натомість у пост-тоталітарних країнах інститути свободи не встигли набути належного розвитку й визнання. Зокрема, регенерація здорової університетської етики відбувається тут повільно й не завжди ефективно.

Так або інакше, кожне посттоталітарне суспільство має створити (відновити) систему досягнення первинних рішень експериментального типу, які надалі сприятимуть ухваленню вторинних демократичних рішень практичного характеру. Адже спромоги демократії, як казав Джованні Сарторі¹, не творчі, а селективні. Демократія вміє відбирати лише серед раніше створеного. Саме тому держава вимагає самообмеження в науково-освітній галузі. Адже навіть не дуже консервативна влада жадає, щоб наука й освіта входили в річище так званого нормального розвитку. Парадокс полягає в тому, що насправді наука має більше ознак колажу, аніж системи¹. Нерозуміння цієї обставини характеризує типове ставлення держави до науки й освіти загалом.

Ще в середині минулого століття Броніслав Маліновський писав, що просте визнання інтелектуальної свободи є недостатнім для сучасної людини. Тобто самозбереження академічної свободи потребує дотримання трьох спеціальних вимог:

1. Студенти мають самостійно обирати мету освіти, а не підкорятися нав'язаній;
2. Навчання індивідів має здійснюватися під їхню автономну відповідальність;
3. Плоди освіти мають залишатися в розпорядженні тих, хто закінчив навчання².

Все, що сказали Броніслав Маліновський, Джон Дьюї та близькі до них філософи культури про академічну свободу, її механізми та гарантії, не втратило актуальності й донині. Більше того, їхні погляди опинилися у фокусі сучасної європейської парадигми організації науки й вищої освіти. За органічними вимогами цієї парадигми й складено «Етичний кодекс».

Повна версія статті надрукована в часописі
«Критика» 12(122), грудень 2007, с. 3.

Всеволод Речицький
Член правління
Фулбрайтівського товариства

¹ Sartori, G. 1973, *Democratic Theory*. Westport: Greenwood Press, 67, 126.

² Feyerabend, P. 1995. *Killing Time*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 143.

³ Malinowski, B. 1947, *Freedom and Civilization*. London: George Allen, 170.